

Mindre Meddelelser og Anmeldelser.

Die Unterscheidung der nahestehenden Arten *Chrysis ignita* L. und *ruddei* Shuck. (Chrysididae, Hym.)

von K. Fæster.

Während die Färbung des Scutellums bei *ruddei* ausschliesslich aus Blauviolett oder Grün mit mehr oder weniger hervortretendem goldenem Schimmer besteht, ist sie bei *ignita* immer der Mittellinie entlang zugleich rein schwarz, obwohl das Schwarz sich oft bis auf einen linienschmalen Mittelstreif im Zwischenraum der hier befindlichen Grübchen beschränkt.

Während bei *ruddei* die Grübchen fast cirkulär sind, die dazwischenliegende Fläche wie der übrige Teil des Scutellums gewölbt ist, und der Rand der Grübchen abgerundet, sind die Grübchen bei *ignita* häufig schwach oval in der Längsrichtung des Tieres, und die dazwischenliegende Fläche bildet am vorderen Teil des Scutellums seitlich der Mittellinie jederseits eine annähernd flache Ebene mit scharfrandigen Grübchen. Diese Ebenen gewähren den täuschenden Eindruck durch Schleifen planiert zu sein; hierzu tragen die scharfen Ränder der Grübchen bei, die eine solche gedachte Schleifung ja erzeugen müsste.

Prosopis pectoralis Först. (Apidae)

ny for den danske fauna.

Af K. Fæster.

Af tagrørgaller fremkaldt af *Lipara lucens* (Dipt.) taget i Lyngby Åmose 15. feb. 1951 har lærer A. G. Carolsfeld-Krausé 20.—24. april klækket 2 ♀♀ og 2 ♂♂ af *Prosopis pectoralis* Först.

Arten står *P. annulata* L. meget nær, men lader sig let adskille fra den ved følgende ikke tidligere beskrevne karakterer.

♀

annulata. Ansigtspletterne brunligt skiddengule. Mundskjoldets punktering skjules i sidelys næsten ganske af fine tætte længderidser, der giver overfladen et silkeagtigt udseende. Mesopleuron med tydeligt adskilte punkter.

pectoralis. Ansigtspletterne rent bleggule. Mundskjoldet med grove gruber og uden mikroskulptur. Mesopleuron gitteragtigt rynket-punkteret.

♂

annulata. Ansigtspletterne bleggule. Mundskjoldet med grove spredte gruber; den mellemliggende flade glat.

pectoralis. Ansigtspletterne citrongule. Mundskjoldets gruber utydelige og overfladiske; den mellemliggende flade med mikroskopisk fine tværridser.

I litteraturen angives, at arten til sin redebygning, som i nær-værende tilfælde, anvender de nævnte galler. Da disse her i landet forekommer særdeles almindeligt, er det paafaldende, at bien ikke tidligere er fundet.

Anmeldelse.

Traité de Zoologie. Publié sous la direction de Pierre-P. Grassé. Tome VI Chelicerata (979 pp., Pris: 5000 fr.) og Tome IX Insekter delvis (1117 pp., Pris: 4.500 fr.). Paris (Masson et Cie) 1949. 8°.

For faa Aar siden paabegyndte Franskmændene en meget stort anlagt Zoologi, *Traité de Zoologie*, en Haandbog der kun taaler Sammenligning med Kükenthal-Krumbach's *Handbuch der Zoologie*; og med beundringsværdig Energi skrider Udgivelsen af de store Bind fremad. Ifølge sin Plan skal den omfatte 17 Bind, hvoraf Bind VI—X omfatter Leddyr og derfor skal omtales. To af disse 5 Bind er udkommet i 1949, og de lover umaadelig godt for det hele Værk. Udgivelsen af saadanne Haandbøger er jo et meget fordringsfuldt Forehavende, for de bliver let Rettesnore for fremtidig Forskning, aldenstund det er dem, man først og fremmest tyer til, naar man søger Oplysning om et Emne. Kükenthals *Handbuch* har haft — og har stadig — sin store Betydning; men mange af Bindene er jo afsluttet for Aar tilbage, og det er derfor i høj Grad paakrævet at faa en ny og mere moderne Haandbog frem, og det franske Initiativ maa derfor hilses med den største Glæde. Og ikke blot Initiativet maa hilses med Glæde, ogsaa selve Værket, for det er lykkedes Redaktøren at faa ypperlige Medarbejdere i hvert Fald til de allerede udkomne Bind; Størstedelen af dem er vel Franskmænd; men Frankrig har just nu meget betydelige Entomologer paa mange Felter. Og det synes, som om disse Medarbejdere har benyttet Lejligheden til at fremkomme med nye og ofte meget originale Synspunkter; Fremstillingen er ikke blot re-